

gør jeg det, og så siger hr. Ole Stavad til mig, at jeg nu tager et helt specifikt eksempel frem. Jamen altså, jeg gør bare, hvad jeg bliver bedt om, fordi hr. Ole Stavad sagde, at han syntes, det kunne være interessant. Så prøvede jeg venligt at imødekomme hr. Ole Stavads anmodning.

Jeg kunne da godt tage et andet eksempel inden for de områder, som hr. Ole Stavad nu nævner. Lad os antage, at to virksomheder bliver enige om, at de gerne vil gennemføre et eller andet projekt. Der skal udvikles et nyt produkt. Man har så i en virksomhed med 100 medarbejdere brug for, at der er 5 fra den anden virksomhed, der kommer over og arbejder i virksomheden med de 100 medarbejdere i en periode sammen med nogle af virksomhedens faste medarbejdere om at udvikle det her.

Så siger den virksomhed, der skal sende de 5 medarbejdere derved: Det er fint nok, at det er mine 5 medarbejdere, der skal over til jer og arbejde med det, men så går det ikke, I bare hugger dem fra mig. Skal vi ikke være enige om, at dem antager I så ikke, mens det her projekt kører, for det ville være lidt urimeligt, når vi nu er sammen om det her projekt?

I sådan en situation kunne det måske være meget rimeligt, at der var sådan en aftale de to virksomheder imellem.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg hørte, at hr. Lars Barfoed var bekymret over den her slags aftaler, altså jobklausuler. Men når vi i dag ifølge funktionærloven har en mulighed for via lovgivningen at regulere den slags aftaler, som også kan henføres under konkurrence- og kundeklausuler, så undrer det mig bare, at man ikke er indstillet på at bruge den regulering, vi allerede har i dag, som jo i virkeligheden imødegår alle de bekymringer, man kunne have i forbindelse med jobklausulerne.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er der flere grunde til. Det er korrekt, at vi i Det Konservative Folkeparti er bekymrede over de her aftaler. Vi er meget skeptiske over for dem. Det har jeg sagt hele tiden. Og det er da meget tænkeligt, at vi vil være med til en regulering eller et forbud i en eller anden udstrækning af sådan nogle aftaler. Nu må vi se, hvad der kommer frem, når aftalerne bliver kendte og de alle sammen kommer frem i lyset. For jeg synes

som udgangspunkt, man har grund til at være skeptisk over for, hvad der kan indgås af aftaler, der begrænser folks frie erhvervsudøvelse på en urimelig måde eller i et urimeligt omfang.

Men jeg vil så sætte spørgsmålstegn ved, om det lige er funktionærloven, en sådan regulering skal ske i, for den ville jo netop kun regulere for funktionærer. Det vil sige, at man havde mulighed for at lave jobbegrænsende aftaler, for så vidt angår dem, der ikke er funktionærer. Og det vil nok ikke være rimeligt. Så jeg tror måske, et indgreb i videre udstrækning i forhold til jobbegrænsende aftaler, jobklausuler, eller hvad vi nu skal kalde dem, måske skulle ske i en anden sammenhæng end lige funktionærloven.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jeg egentlig glad for at høre, for så må vi jo kunne forhandle os frem til en god løsning. Hvis vi tager udgangspunkt i de bestemmelser, som fremgår af funktionærloven, og som jo netop fastslår forhandlingen og kompensationen og fastslår, at der skal være nogle bestemte betingelser til stede, for at man kan indgå den slags aftaler; og hvis vi udbreder dem, så de ikke kun gælder folk, der er omfattet af funktionærloven, men alle lønmodtagere på arbejdsmarkedet, var det så en løsning, som hr. Lars Barfoed faktisk kunne gå ind for? Det er sådan, jeg forstår ham.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, for jeg mener, jeg ret tydeligt har sagt, at jeg ikke mener, at der er et tilstrækkeligt sagligt beslutningsgrundlag på nuværende tidspunkt til at vurdere, hvad det i givet fald skulle være for en regulering, eller hvad det skulle være for forbud, der skulle gælde.

Der må vi først vide lidt om, hvad det er, vi sætter ind over for. Vi må kende de aftalers omfang og indhold nærmere. Der har jo været nedsat et udvalg, der har vurderet det her, og det her udvalg – og det er også refereret i bemærkningerne til lovforslaget – siger, og jeg refererer følgende fra udvalgsbemærkningerne:

Af udvalgets konklusioner fremgår det, at udvalget ikke på det foreliggende oplysningsgrundlag, som baserer sig på høringssvar fra arbejdsmarkedets parter, kan vurdere de erhvervsbegrænsende aftalers faktiske udbredelse og virkning og dermed heller ikke, hvor mange lønmodtagere der reelt må antages at være berørt af problemet. Og udvalget har altså så heller